

Επιτυχημένη αυλαία για την Κρατική με έργα Ντβόρζακ

Πηγή:	ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ	Σελ.:	47	Ημερομηνία έκδοσης:	16-09-2018
Επιφάνεια:	446.52 cm ²	Αρθρογράφος:		Κυκλοφορία:	14860
Θέματα:	ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ				

ΚΡΙΤΙΚΗ ΜΟΥΣΙΚΗΣ

Του ΝΙΚΟΥ Α. ΔΟΝΤΑ

Επιτυχημένη αυλαία για την Κρατική με έργα Ντβόρζακ

Η **σούγκριση** ήταν αναπόφευκτη, όσο και εάν από μία άποψη ήταν άδικη: στις 17 Ιουλίου, μόλις μία μέρα μετά την εμφάνιση της **Κρατικής Ορχήστρας Θεσσαλονίκης** στο Ηρώδειο με το Κοντσέρτο για τσέλο του Ντβόρζακ, η Κρατική **Ορχήστρα Αθηνών (ΚΟΑ)** εμφανίστηκε στην αίθουσα «Φίλων της Μουσικής» με τον Κοντσέρτο για βιολί του ίδιου συνθέτη. Διπύθνε ο έμπειρος Γερμανός αρχιμουσικός Κρίστοφ Πόπεν, ενώ σολίστ ήταν η τριαντάχρονη Βερόνικα Εμπερλε.

Προφανώς, η συναυλία της ΚΟΑ είχε με το μέρος της την εξαιρετική ακουστική της αίθουσας, στοιχείο που βοηθούσε συνολικά την ποιότητα του ήχου, δηλαδή του εκφραστικού εργαλείου που έχει στη διάθεσή του κάθε αρχιμουσικός. Όμως, ειδικά στο Κοντσέρτο, το

αποτέλεσμα κρίθηκε από τη σολίστ: η Βερόνικα Εμπερλε αξιοποίησε επιτυχέστερα τον μελωδικό πλούτο της γραφής του Ντβόρζακ. Η Γερμανίδα βιολονίστρια δεν υπέκυψε στη γοητεία της μουσικής ώστε να αφηθεί σε εσωστρεφείς μονολόγους, οι οποίοι θα αποτελούσαν πρόκληση για την υπόλοι-

Γνώση και εμπειρία προσδιόρισαν τις γεμάτες ενέργεια ερμηνείες του Πόπεν.

πη **ορχήστρα**, όπως το έκανε το προηγούμενο βράδυ ο τσελίστας Ντάνιελ Μίλερ-Σοτ. Η ερμηνεία της διέθετε νεύρο και συναισθηματική ένταση ακόμα και στο

Η Βερόνικα Εμπερλε ερμηνεύει το Κοντσέρτο για βιολί του Ντβόρζακ υπό τη διεύθυνση του Κρίστοφ Πόπεν.

τρυφερό δεύτερο μέρος, καθώς διατήρησε παλλόμενη τη μελωδική γραμμή, παραμένοντας παρόλα αυτά συνολικά ιδιαίτερα λυρική. Οι επιλογές της βράκαν αν-

ταπόκριση σε εκείνες του Πόπεν, ο οποίος στήριξε με ουσιαστικό τρόπο την ερμηνεία της, είτε υπογραμμίζοντας την εκάστοτε διάθεση, είτε θέτοντας την **ορχήστρα**

σε ισοτίμο διάλογο με το σολιστικό όργανο.

Στη συνέχεια ο Πόπεν, γνωστός στο αθηναϊκό κοινό αλλά και στους μουσικούς της Κρατικής, την οποία διευθύνει συχνά, ερμήνευσε την αισιόδοξη Ογδοη Συμφωνία του Ντβόρζακ με ανάλογη ένταση φλόγα. Η ποιότητα του ήχου από τα πρώτα κιόλας μουσικά μέτρα και ο συνδυασμός των τσέλων με τα κόρνα, τα κλαρινέτα, το φαγκότο και τα τρομπόνα, έδωσαν μία πρόγευση όπως θα ακολουθούσαν. Τα πνευστά έκαναν τη διαφορά, ενώ μεμονωμένοι μουσικοί, όπως ο φλαουτίστας Στάθης Καραπάνος και ο τρομπετίστας Δημήτρης Γκόγκας, συνέβαλαν στο συναρπαστικό αποτέλεσμα. Το πρώτο μέρος αποδόθηκε από τον Πόπεν με μεταδοτική ενέργεια, με τις φράσεις να ρέουν αβίαστα χωρίς να δια-

ταράσουν τη δομή ή να συσκοτίζουν τις μουσικές παραγράφους. Το αντίτιμο που ακολούθησε θα μπορούσε να είναι περισσότερο λυρικό, δίνοντας μεγαλύτερη ανάσα στις τρυφερές μελωδίες. Υπήρξε, όμως, ευχάριστα «θεατρικό» ή αφηγηματικό, στον τρόπο με τον οποίο τις έθεσε σε διάλογο. Κομψό, αέρινο, χαριέν και όσο πρέπει λικνιστικό ήταν το τρυφερό, νοσταλγικό αργό βολς του τρίτου μέρους. Το τελευταίο μέρος αποτέλεσε την επιτομή όσων προηγήθηκαν: γνωρίζοντας καλά το έργο, αναγνωρίζοντας τα συναισθήματα που επιθυμεί να εκφράσει ο συνθέτης και έχοντας σαφή αίσθηση του ύφους της γραφής, ο Πόπεν διαχειρίστηκε με άνεση όσα του προσέφερε η Κρατική και απέδωσε τη μουσική με ακρίβεια και συναισθηματική ένταση.